

ת"פ 50959/04/21 - מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י נגד אסתר שדה - בעצמה

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 50959-04-21 מדינת ישראל נ' שדה

בפני	כבוד השופטת אחינעם צוריאלי
המאשימה	מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד אינארה פרז
נגד	
הנאשמת	אסתר שדה - בעצמה ע"י ב"כ עו"ד נתן מלסה

גזר דין

רקע:

1. נגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 1368(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).
2. על פי המפורט בכתב האישום, הנאשמת עבדה כמבקרת של חברת "דן" בקווי האוטובוס השונים ואכפה תשלום נסיעה בקווי האוטובוס. ביום 12.10.20 נסעה המתלוננת, הגב' אלגריה מויאל, בקו התחבורה מספר 7 של חברת "דן" והנאשמת פנתה אליה במסגרת עבודתה לבדיקת כרטיס הנסיעה "רב קו". לאחר שהתברר כי המתלוננת לא שילמה עבור הנסיעה, ביקשה הנאשמת מן המתלוננת את הכרטיס. לאחר דין ודברים בין המתלוננת לנאשמת על החזרת הכרטיס למתלוננת, ניגשה המתלוננת לנאשמת, לקחה את הכרטיס ונגעה בכתפה של הנאשמת. בהמשך תקפה הנאשמת שלא כדין את המתלוננת בכך שסטרה על פניה והכתה אותה בידיה. כתוצאה מהמתואר נגרמה למתלוננת חבלה בדמות סימן אדום מדמם ביד שמאל.
3. לאחר ששמעתי את העדים, עברתי על המוצגים השונים ושמעתי הסיכומים וטענות הצדדים, בהכרעת דין מיום 2.10.22, מצאתי כי לא ניתן לקבוע מעבר לספק סביר כי תקיפת הנאשמת גרמה לחבלה שנגרמה למתלוננת בידה, ויש לזכות את הנאשמת מעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש. מנגד מצאתי להרשיע את הנאשמת בעבירה של תקיפה סתם, וזאת על פיסעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, (להלן: חסד"פ), ולאחר שמצאתי כי ניתנה לנאשמת הזדמנות להתגונן מפניה.

ראיות לעונש:

4. כראיות לעונש הגישה הנאשמת מסמכים של המוסד לביטוח לאומי בגין אחוזי נכות שנקבעו לה הן בגין חבלה בגב והן בגין תגובת דחק פוסט טראומטית, תעודת קורס מנהלי אבטחה של המכללה למקצועות הביטחון, תעודת הוראה של משרד החינוך, תלושי שכר וכן מכתב המלצה לקורס מנב"טים. ביום 2.11.22 הגיש ב"כ הנאשמת אסופת פסיקה.

תמצית טיעוני הצדדים:

5. המאשימה, הדגישה את הפגיעה בערכים המוגנים, בתחושת הביטחון של המתלוננת, בזכותה לכבוד ובזכותה להגנה על שלומה ושלמות גופה. עוד ציינה המאשימה את חובתה של החברה להקנות ביטחון אישי לכל אדם, כל שכן כאשר מדובר על אדם חלש או חסר ישע שאינו נהנה עוד מחוסן גופני מלא, ונעדר יכולת ממשית להגן על עצמו. המאשימה הדגישה את חומרת מעשיה של הנאשמת, וזאת עקב גילה המבוגר של המתלוננת. בטיעוניה הפנתה המאשימה לשני גזרי דין בעבירות של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש בהם הוטלו על נאשמים עונשי מאסר ממושכים, וזאת על אף שהנאשמת זוכתה מעבירה זו. לשיטת המאשימה, מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות ל- 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. עוד ציינה המאשימה כי מדובר בנאשמת שלא נטלה אחריות למעשיה. כמו כן, בשל היותה נעדרת עבר פלילי ותוך העדפה של שיקולי גמול והרתעה, עתרה למקם את עונשה של הנאשמת ברף הבינוני-נמוך של המתחם בצירוף ענישה נלווית הכוללת רכיב של פיצוי למתלוננת.

6. ב"כ הנאשמת הדגיש כי הנאשמת זוכתה מהעבירה אשר יוחסה לה בכתב האישום והורשעה בעבירה של תקיפה סתם. כמו כן חזר וציין את מחדלי החקירה הרבים של היחידה החוקרת. לשיטתו, מדובר בהרשעה ברף הנמוך ובאירוע שנסיבותיו מיוחדות וחריגות, שכן תחילתו בתקיפת הנאשמת על ידי המתלוננת. לדבריו, לא מדובר בתקיפה של עוברת אורח שהלכה ברחוב לתומה. ב"כ הנאשמת ציין כי הנאשמת סובלת מפוסט-טראומה והפנה למסמכים שהוגשו. לדבריו, הנאשמת מנהלת אורח חיים נורמטיבי ויצרני ועסקה בהוראה כעשרים ושתיים שנה. ב"כ הנאשמת ציין כי תפקיד הפקח הוא תפקיד כפוי טובה. הנאשמת פעלה כמצופה ממנה במסגרת עבודתה, אלא שלמרבה הצער האירוע יצא מכלל שליטה. עוד צוין כי הנאשמת אינה אדם אלים ואף המתלוננת אינה תמימה. ב"כ הנאשמת הדגיש כי הרשעת הנאשמת בדין היא עונש קשה מנשוא, שעלול לפגוע בפרנסתה, ובסופו של יום עתה להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

7. הנאשמת בדבריה לבית המשפט ציינה כי נגרם לה עוול, שהיא אינה אדם אלים מטבעה, והיא זו שהותקפה. לדבריה, עמדת המאשימה כלפיה אינה מידתית. כמו כן, ציינה כי סובלת מפוסט-טראומה וביקשה מביהמ"ש להתחשב במצבה.

קביעת מתחם העונש ההולם:

8. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי

שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

כתב האישום מתאר אירוע אחד ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

9. הערכים החברתיים שנפגעו ממעשיה של הנאשמת הם שלמות הגוף והנפש, ובתוך כך האוטונומיה של האדם שיוכל להלך באופן חופשי בכל מקום בארצנו מבלי שיותקף או יפגע. כמו כן, נפגעו גם אינטרסים ציבוריים כלליים וזכותו של הציבור למרחב ציבורי בטוח ומוגן. אלימות כלפי אדם מבוגר, שאין ביכולתו להגן על עצמו, נמצאת בדרגת חומרה גבוהה יותר בשל האחריות החברתית להגנה על חלשים וחסרי ישע.

10. בית המשפט העליון שב וקבע כי יש להטיל ענישה הולמת על כל המעז להרים יד על זולתו, כאשר האלימות פשטה בחברתנו ונראה כי מכרסמת בה כל חלקה טובה.

יפים בעניין זה דבריו של כבוד השופט ג'ובראן בע"פ 7878/09 **מדינת ישראל נ' פלוני**:

"תופעה נוראה זו של אלימות קשה וחסרת רחמים אשר פשתה בארצנו כאש בשדה קוצים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמת חורמה. האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. "חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים" (ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' רייכמן), שישקפו ערכים של תגמול והרתעה".

בע"פ 7555/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.7.12) בית משפט העליון הדגיש את החומרה שבישוב סכסוכים באלימות, וקבע:

"יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. נגע האלימות הינו רעה חולה שיש לבערה מן היסוד, ומן הראוי כי ידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות ייטו בתי המשפט להשתית עליהם עונשי מאסר משמעותיים ומרתיעים מאחורי סורג ובריח".

11. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לכך שהאירוע לא החל ביוזמת הנאשמת. תחילתו של האירוע היה בכך שהמתלוננת לא שילמה עבור הנסיעה באוטובוס והנאשמת במסגרת תפקידה כמבקרת ביקשה לקנוס אותה. לטענת הנאשמת תקפה את המתלוננת בתנועה אינסטינקטיבית שמטרתה להדוף את המתלוננת, אשר תקפה אותה עובר לאירוע נשוא כתב האישום.

בהכרעת הדין קבעתי כי לגרסת הנאשמת בנוגע לתקיפתה על ידי המתלוננת, אין כל תימוכין בראיות שהוגשו לבית המשפט. עדות התביעה שהיו עדות ראייה לאירוע העידו כי לא ראו שהמתלוננת תקפה את הנאשמת. עם זאת, מדובר בגרסה אותה מסרה הנאשמת כבר בשלבים הראשוניים בסמוך לאירוע, ובהעדרם של סרטוני האבטחה מהאוטובוס קבעתי כי מדובר במחדל חקירה אשר גרם נזק ממשי ליכולתה של הנאשמת להוכיח את

טענתה, ועל כן סברתי כי לא ניתן לשלול את טענת הנאשמת כי אכן הותקפה באופן מסוים על ידי המתלוננת. על אף האמור, דחיתי את טענת הנאשמת להגנה עצמית, וקבעתי כי תגובתה אינה מידתית, אינה הולמת את תפקידה ועולה לכדי תקיפה. עם זאת אקח בחשבון כי לא מדובר באירוע מתוכנן או יזום אלא באירוע ספונטני ומתגלגל אשר התפתח כתוצאה מהתנהגותה של המתלוננת, אשר תרמה את חלקה להשתלשלות האירועים. ניתן בהחלט לקבוע שאין מדובר בתקיפה מתוכננת אלא בתקיפה ספונטנית אשר התרחשה בהמשך להפעלת כוח כנגדה. האירוע נמשך זמן קצר, תוך שהנאשמת פעלה בתנאי לחץ ומצוקה.

12. הנאשמת הכתה את המתלוננת בראשה. אמנם זיכיתי את הנאשמת מעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש והרשעתי אותה בעבירה של תקיפה סתם, אך ברי כי גילה המבוגר של המתלוננת הוא נסיבה מחמירה רלוונטית המשפיעה אף היא על קביעת המתחם, בין השאר, בשל הנזק הרב שהיה צפוי להיגרם מתקיפת המתלוננת בשל גילה. עם זאת, נתתי דעתי לכך כי בפועל לא נגרם למתלוננת נזק משמעותי כתוצאה מהתקיפה, והיא אף לא נזקקה לטיפול רפואי.

13. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף הבינוני-נמוך, וזאת נוכח גילה של המתלוננת מחד גיסא, והרקע למעשה ועוצמת התקיפה מאידך גיסא. מדובר באירוע אחד, קצר, בו בוצעה עבירה אחת, אשר לא גרמה לנזק פיזי כלשהו, והפגיעה בשלמות גופה של המתלוננת אינה גבוהה.

14. מנעד הענישה בעבירה בה הורשעה הנאשמת הוא רחב. מטבע הדברים, אין מקרה אחד דומה למשנהו ומקום בו מדובר בעבירות אלימות גם כאשר העבירה זהה, קיים שוני בין מקרה למקרה. ראו, למשל:

א. ת"פ 27705-01-12 (ת"א) **מדינת ישראל נ' שי מיקה** (19.10.13) - הנאשם הודה והורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם עבד כנהג אוטובוס. על רקע סירובו של המתלונן לשלם את דמי הנסיעה ולאחר שהמתלונן קילל את הנאשם וטפח על כתפו, תקף הנאשם את המתלונן, היכה באגרוף בפניו ודחף אותו אל מחוץ לאוטובוס. למתלונן נגרמו חבלות בדמות חתך מדמם מעל לשפה ושריטות מדממות בפנים. בית המשפט מצא שלא להרשיע את הנאשם וקבע כי הנאשם יבצע 200 שעות של"צ, צו מבחן לשנה ופיצוי למתלונן בסך 2000 ₪.

ב. ת"פ 7414-09-20 (ת"א) **מדינת ישראל נ' בודהנה** (7.6.22) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של תקיפה סתם והיזק לרכוש במזיד. מדובר באירוע שהתפתח במהלך צילום פרק בתכנית הטלוויזיה "יצאת צדיק". הנאשם פתח בריצה ומנחה התוכנית רץ אחריו, תוך הפניית שאלות לעברו. הנאשם חבט במכשיר טלפון אותו החזיק המנחה למול פניו. בתגובה, חבק המנחה את הנאשם מאחור תוך ריתוק ידי הנאשם לצדי גופו, והנחת ראשו על שכמות הנאשם. לאחר ששחרר את אחיזתו, הנאשם נעמד מולו והיכה במכת אגרוף לראשו, שתי מכות נוספות בפניו, ואף בעט ברגלו. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-10 חודשי מאסר בפועל לצד פיצוי וקנס, ובסופו של יום גזר עליו

חודש מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי למתלונן בסך 2,500 ₪ וקנס בסך 500 ₪.

ג. עפ"ג (ירושלים) 12882-09-18 **מעוז נ' מדינת ישראל** (8.7.18) - הנאשם הודה והורשע בעבירה של תקיפה סתם, עבירת היזק לרכוש במזיד ו-3 עבירות של איומים. הנאשם תקף את המתלונן, דחף אותו ושפך עליו כוס מים בעת שהיו יחד במקום עבודתם. באותן הנסיבות, איים הנאשם על המתלונן, ועל מתלונן נוסף. כמו כן גרם הנאשם להיזק בזדון לרכוש במפעל. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם עבור כל אישום הוא בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל. בסופו של יום נגזרו על הנאשם, בעל עבר פלילי, ששיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, החל תהליך שיקום, עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, הפעלת תנאי בחופף, לצד מע"ת וחתמה על. התחייבות עצמית בסך 5,000 ₪. הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי התקבל באופן חלקי כך שהעונש העיקרי שונה לעונש של 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

ד. ת"פ (ק"ג) 5317-11-18 **מדינת ישראל נ' מרסייר** (21.1.20) - הנאשם הודה והורשע בעבירה של תקיפה סתם. ביום הבחירות לרשויות המקומיות בשנת 2018, עבד המתלונן כמשקיף בקלפי והנאשם שימש כסגן יושב ראש הקלפי. במהלך ספירת הקולות, התנהל דין ודברים בדבר פסילתם של פתקי בחירות מקושקשים. באותו מעמד תקף הנאשם את המתלונן, בכך שדחף לעברו שולחן והעיף לכל עבר את כל הניירות שהיו פזורים על השולחן. בהמשך לכך, תקף הנאשם את המתלונן בכך שזרק לעברו מספריים אשר פגעו בו וכן זרק לעברו בקבוק. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לצד ענישה נלווית לבין 8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם, בעל עבר פלילי, בהתחשב במצבו הנפשי, מאסר מותנה למשך 4 חודשים, צו מבחן, פיצוי בסך 300 ₪ למתלונן והתחייבות כספית על סך 3,000 ₪.

ה. עפ"ג (תל-אביב) 68766-06-20 **סיזוב נ' מדינת ישראל** (20.12.20) - הנאשם הודה והורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה, החזקת סכין למטרה שאינה כשרה ושימוש במסמך מזויף. המתלונן שימש כמבקר נסיעות בחברת האוטובוסים, וביקש מהנאשם להציג לו את כרטיס נסיעתו. בתגובה, הציג הנאשם למתלונן תעודה מזויפת על מנת שלא לשלם עבור הנסיעה. אור כך שחשדו של המתלונן התעורר, ביקש בשנית מהנאשם להציג את התעודה, אז סירב הנאשם וביקש לשלם עבור הנסיעה. בהמשך, תקף הנאשם את המתלונן שלא כדין בכך שדחף אותו ונמלט מהאוטובוס. עת נתפס הנאשם, בחיפוש שנערך בארנקו, התגלתה סכין, אותה אחז שלא למטרה כשרה. בית המשפט השלום קבע כי מתחם עונש הולם שנע בין מאסר על תנאי לצד צו של"צ וכלה ב-12 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט השלום גזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, שהודה בפתח משפטו, עונש של מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך שנתיים, צו של"צ בהיקף של 250 שעות, צו מבחן למשך שנה ופיצוי למתלונן, בסך של 1,000 ₪. הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

ו. ת"פ (ק"ג) 2744-08-19 **מדינת ישראל נ' דהן** (14.6.20) - הנאשם הודה והורשע בעבירות של תקיפה סתם ואיומים. המתלונן עבד כמציל בבריכה העירונית, וביקש מהנאשם שלא להיכנס למים עם סיגריה ובקבוק מאחר והדבר נוגד את חוקי המקום. בתגובה יצא הנאשם מן הבריכה, עמד בצמוד למתלונן ואיים

עליו. בהמשך תקף אותו, משך אותו בידו וניסה להוציאו מאזור הברכה. לאחר מכן, הכה אותו באגרופ לפניו והמשיך לתקוף אותו באגרופים בפלג גופו העליון. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם, בעל עבר פלילי עשיר, עונש של 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות בניכוי ימי מעצרו, לצד מע"ת, צו מבחן למשך שנה, פיצוי בסך ₪ 2,500 למתלונן והתחייבות כספית בסך ₪ 7,000.

ז. ת"פ (קריות) 11777-02-20 **מדינת ישראל נ' בוחבט** (24.6.20) - הנאשם הודה והורשע בעבירות של איומים, היזק לרכוש במזיד ותקיפה סתם. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לאישום היו המתלוננת והנאשם מכרים. ביום 31.1.2020 הגיע הנאשם לבית המתלוננת, בו היא מתגוררת יחד עם בנה הקטין, והחל לקלל אותה, הנאשם נכנס לחדר השינה ולקח את מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת, תקף אותה ודחף אותה לכיוון המיטה. בהמשך אותו היום התקשר הנאשם לאימה של המתלוננת, ואיים עליה. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה ועד עונש מאסר הניתן לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט גזר על הנאשם, בעל עבר פלילי, שקיבל אחריות מלאה על מעשיו, עונש של מאסר בפועל למשך חודשיים בדרך של עבודות שירות לצד מע"ת.

ח. רע"פ 4815/16 **כחלון נ' מדינת ישראל** (26.6.16) - הנאשמת הורשעה לאחר הודאתה בעבירות של תקיפה סתם ואיומים. עת עבדה הנאשמת כמזכירה במשרדן של המתלוננות, קיללה את המתלוננת. כשצילמה המתלוננת את מעשי הנאשמת במכשירה הנייד, התקרבה אליה הנאשמת והכתה את המתלוננת בידה. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע הוא מאסר על תנאי ועד למאסר לתקופה שיכול ותרוצה בעבודות שירות. בית המשפט השלום גזר על הנאשמת, נעדרת עבר פלילי, עונש של חודשיים מאסר על תנאי למשך שנתיים, התחייבות כספית על סך ₪ 1,000 ופיצוי על סך ₪ 300 לכל אחת מהמתלוננות. הערעורים שהוגשו לבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

ט. ת"פ (תל-אביב) 43449-08-17 **מדינת ישראל נ' יצחק** (17.7.19) - הנאשם הודה והורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה. על פי עובדות כתב האישום, המתלונן טייל בשוק התקווה בתל אביב. באותה העת, צעק הנאשם ובתוך כך תקף את המתלונן, ללא כל התגרות בכך שדחף אותו באמצעות כתפו בעוצמה. המתלונן נהדף ונגרמו לו כאבים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בעבירה מסוג דא נע בין מאסר על תנאי למאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות. בית המשפט גזר על הנאשם, עונש של מע"ת בן 3 חודשים למשך שנתיים לצד התחייבות כספית בסך ₪ 1,000.

15. רמת הענישה לגבי עבירות תקיפה סתם משתנה, אם כן, בהתאם לנסיבות המקרה. מדובר בעבירה המצויה ברף נמוך ביחס למגוון עבירות האלימות והעונש המרבי לצידה עומד על שנתיים מאסר בלבד. עיקר הענישה הנוהגת בעבירות תקיפה סתם היא מאסר מותנה. לצד זאת, בנסיבות מסוימות ניתן להצביע אף על ענישה של מאסר בעבודות שירות.

בהתחשב בגילה של המתלוננת, יתכן כי היה מקום לקבוע את הרף הנמוך של מתחם הענישה לתקופה קצרה של מאסר בעבודות שרות, אולם לאור הנסיבות המקלות שפורטו לעיל יש לקבוע את הרף התחתון על מאסר מותנה בלבד.

בהינתן כל המפורט לעיל אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם את העבירה נע בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות בצירוף ענישה נלווית, הכוללת רכיב של פיצוי למתלוננת ואף קנס כספי.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

16. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם לחומרא או לקולא.

הנאשמת בת 61, ונעדרת עבר פלילי.

הנאשמת כפרה במיוחס לה ואין לזקוף זאת לחובתה, מה גם שבסופו של יום זוכתה מן העבירה שיוחסה לה בכתב האישום. עם זאת, אין היא זכאית להקלה לה זוכה נאשם שהודה, לקח אחריות וחסך זמן שיפוטי.

עוד נתתי דעתי לפגיעה של העונש בנאשמת, נוכח גילה ומצבה הבריאותי והנפשי, ולנזק שעלול להיגרם לפרנסתה מהרשעתה בדיון.

כמו כן, יש ליתן את הדעת לשיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים. חברה שומרת חוק אינה יכולה להשלים עם התנהגות אלימה או לגלות כלפיה סובלנות או סלחנות. אין כל ערך ברטוריקה המגנה אלימות כאשר אינה מגובה בענישה מרתיעה.

משיקולי הרתעה, מצאתי כי יש לכלול בגזר הדין אף רכיב של קנס. עם זאת, בגובה הקנס נתתי דעתי למצבה הכלכלי של הנאשמת, כפי שבא לידי ביטוי בתלושי השכר אשר הוגשו מטעמה.

סוף דבר:

17. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום תעבור הנאשמת כל עבירת אלימות.

ב. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.3.23 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מידי ויתווספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.

ג. הנאשמת תשלם פיצוי בסך של 1,500 ₪ למתלוננת, ע"ת מספר 1. הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים, חודשיים ורצופים, החל מיום 1.3.23 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו.

את הקנס/ הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

אני מבהירה לנאשמת כי כל סכום שישולם על ידי יזקף תחילה לטובת הפיצוי ורק לאחר השלמת מלוא הפיצוי ייזקפו התשלומים לזכות הקנס.

המזכירות תסגור את התיק.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ג' טבת תשפ"ג, 27 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.